

Za svoje grijehe

Hristos je jednom stradao za grijehe, pravednik za nepravednike kako bi ljude odveo k Bogu (1Pe 3,18). On je pomirba za grijehe cijeloga svijeta (1. Jovanova 2: 2), probijajući barijeru neprijateljstva koja je postojala između Boga i ljudi. Jednom oslobođen Adamove osude, čovjek je u stanju činiti dobra djela, jer se čine samo kad je netko u Bogu (Iz 26,12; Ivan 3,21).

Za svoje grijehe

Pročitao sam odlomak iz Propovedi br. 350, dr. Charlesa Haddona Spurgeona, pod naslovom „*Dobro usmereni pucanj u samopravednost*“ i nisam mogao da ne komentarišem izjavu u propovedi.

Pažnja mi je privukla posljednja rečenica propovijedi koja kaže: *“Hristos je kažnjen za vaše grijehe prije nego što su počinjeni”* Charles Haddon Spurgeon, odlomak iz propovijedi br. 350 „Siguran hitac u samopravednosti“, preuzet sa mreže.

Sada, ako je dr. Spurgeon razmatrao biblijski tekst koji kaže da je Isus „jagnje koje je ubijeno od postanka svijeta“, zapravo bi trebao naglasiti da je Hristos umro prije nego što je grijeh uveden u svijet (Otk 13: 8; Rim 5,12). Međutim, kako tvrdi da je Isus kažnjen prije nego što je svaki kršćanin počinio grijeh pojedinačno, razumijem da se dr. Spurgeon nije pozivao na stih 8, poglavlje 13 Knjige Otkrivenja.

Hristos je kažnjen za grijeh čitavog čovječanstva, ali tko je počinio zločin zbog kojeg je cijelo čovječanstvo bilo pod grijehom? Sada, prema Svetom pismu, razumijemo da grijeh proizlazi iz uvrede (neposluha) Adama, a ne iz grešaka u ponašanju koje ljudi čine.

Kazna koja je donijela mir nije bila zbog pogrešaka u ponašanju učinjenih pojedinačno ', jer su svi ljudi generirani u stanju da budu otuđeni od Boga (grešnika). Hristos je jagnje Božje koje je umrlo prije nastanka svijeta, odnosno jagnje je prinošeno prije nego što se dogodila Adamova uvreda.

Kazna koja je pala na Hrista nije zbog ponašanja ljudi (počinjeni grijesi), već zbog Adamove uvrede. U Adamu su ljudi postali grešnici, jer je prijestupom donijeta presuda i osuda nad svim ljudima, bez izuzetka (Rim. 5:18).

Ako grijeh (stanje čovjeka bez Boga) proizlazi iz ponašanja ljudi, da bi se uspostavila pravda, spas bi nužno bio moguć samo kroz ponašanje ljudi. Bilo bi potrebno da muškarci učine nešto dobro kako bi ublažili svoje loše ponašanje, međutim to nikada ne bi bilo 'opravdano'.

Ali evanđeoska poruka pokazuje da su uvredom jednog čovjeka (Adama) svi osuđeni na smrt, a samo jednim čovjekom (Kristom, posljednjim Adamom) dar božje milosti obilno je mnoge (Rim. 5:15). Kad je Isus umro za naše grijehe, dogodila se zamjena: kad je Adam otkazao poslušnost, posljednji Adam bio je poslušan sve do kalvarije.

Posljednja rečenica odlomka iz propovijedi dr. Spurgeona pokazuje da se nije smatralo da:

- Svi ljudi su grešnici jer je prvi otac čovječanstva (Adam) sagriješio (Iz 43:27);
- Da su svi ljudi stvoreni u bezakonju i začeti u grijehu (Ps 51: 5);
- Da je čitavo čovječanstvo od majke okrenuto od Boga (Ps 58,3);
- Da su svi ljudi pogriješili otkako su se rodili (Ps 58,3), jer su ušli kroz široka vrata koja daju pristup širokom putu koji vodi u propast (Mt 7,13-14);
- Da zato što su prodani kao robovi grijehu, nitko nije prestupio prema Adamovom prijestupu (Rim. 5:14);

- Da je najbolji čovjek usporediv s trnjem, a uspravan gori od žile ograde (Mk 7,4);
- Da su svi ljudi zgriješili i nisu uspjeli u Božjoj slavi zbog osude uspostavljene u Adamu;
- da među potomcima Adama nema pravednika, nikakvog (Rim 3,10) itd.

Šta dobro ili loše čini dijete u majčinoj utrobi da bi se začelo u grijehu? Kakav grijeh dijete počini hodajući 'pogrešno' otkako se rodilo? Kada su i gdje svi ljudi zalutali i zajedno postali prljavi? (Rim. 3:12) Nije li gubitak ljudskosti nastao zbog Adamove uvrede?

U Adamu su svi ljudi postali prljavi zajedno (Ps 53: 3), jer Adam su široka vrata kroz koja svi ljudi ulaze rođenjem. Rođenje po tijelu, krvi i volji čovjekova su široka vrata kroz koja svi ljudi ulaze, okreću se u stranu i zajedno postaju nečisti (Ivan 1,13).

Koji je događaj doveo do toga da su svi muškarci 'zajedno' postali nečisti? Samo Adamova uvreda objašnjava činjenicu da svi muškarci, u istom slučaju, postaju nečisti (zajedno), jer je nemoguće da svi muškarci nebrojenih godina zajedno izvrše isto djelo.

Razmislite: Je li Hristos umro zato što je Kain ubio Abela, ili je Hristos umro zbog Adamove uvrede? Koji od događaja je ugrozio prirodu čitavog čovječanstva? Kainov čin ili Adamova uvreda?

Imajte na umu da Kainova osuda ne dolazi iz njegovog zločinačkog djela, već proizlazi iz osude u Adamu. Isus je pokazao da nije došao da osuđuje svijet, već da ga spasi, jer bi bilo kontraproduktivno suditi o onome što je već osuđeno (Ivan 3:18).

Krist je kažnjen zbog grijeha čovječanstva, međutim, grijeh se ne odnosi na ono što ljudi čine, već kaže na prijestup koji je donio osudu i osudu na sve ljude, bez razlike.

Djelovanje ljudi pod jarmom grijeha naziva se i grijehom, jer onaj ko griješi, griješi jer je rob grijeha. Prepreka razdvajanju između Boga i ljudi nastala je Adamovom uvredom, a zbog uvrede u Edenu nema nikoga među sinovima ljudskim da čini dobro. Zašto nema nikoga ko čini dobro? Jer su svi zalutali i zajedno su postali nečisti. Zbog Adamove uvrede sve što čini čovjek bez Hrista nečisto je.

Ko će nečistima oduzeti ono što je čisto? Niko! (Job 14: 4) Drugim riječima, nema nikoga tko čini dobro jer je svaki rob grijeha.

Sad rob grijeha čini grijeh, jer sve što čini pripada njegovom gospodaru po pravu. Postupci sluga grijeha su grešni jer ih robovi čine da bi griješili. Zato je Bog oslobodio one koji vjeruju da su sluge pravednosti (Rim 6,18).

S druge strane, Božja djeca ne mogu griješiti jer su rođena od Boga i u njima ostaje sjeme Božje (1. Jovanova 3: 6 i 1. Jovan 3: 9). Svatko tko počini grijeh je od vraga, ali oni koji vjeruju u Hrista pripadaju Bogu (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), jer su hram i prebivalište Duha (1Jo 3: 8).

Hristos se očitovao da uništava đavolska djela (1. Jovanova 3: 5 i 1. Jovan 3: 8), i svi koji su rođeni od Boga prebivaju u Njemu (1. Jovanova 3:24), a u Bogu nema grijeha (1 Jovan 3: 5). Ako u Bogu nema grijeha, slijedi da svi koji su u Bogu ne griješe, jer su rođeni od Boga i u njima ostaje sjeme Božje.

Drvo ne može rađati dvije vrste plodova. Dakle, oni koji su rođeni iz Božjeg sjemena ne mogu roditi plod za Boga i đavla, kao što je nemoguće da sluga služi dva gospodara (Luka 16:13). Svaka biljka koju je Otac zasadio daje mnogo ploda, ali daje samo za Boga (Izaija 61: 3; Jovan 15: 5).

Nakon umiranja za grijeh, stari gospodar, na uskrsлом čovjeku je da se Bogu prikaže kao živ iz mrtvih, a udovi njegova tijela kao instrument pravde (Rim 6,13). 'Živo' stanje mrtvih stječe vjera u Hrista, regeneracijom (novo rođenje). Kroz novo

rođenje, čovjek oživljava iz mrtvih i ostaje, dakle, dobrovoljno predstaviti Bogu članove svog tijela kao instrument pravde.

Grijech više ne vlada, kao što više nema vlast nad onima koji vjeruju (Rim 6:14). Kršćanin mora svojim članovima ponuditi da služe pravdi, to jest da služe Onome koji ih je posvetio, jer je Hristos opravdanje i posvećenje hrišćana (Rim 6,19; 1Ko 1,30).

Hristos je jednom stradao za grijehe, pravednik za nepravednike kako bi ljude odveo k Bogu (1Pe 3,18). On je pomirba za grijehe cijeloga svijeta (1. Jovanova 2: 2), probijajući barijeru neprijateljstva koja je postojala između Boga i ljudi. Jednom oslobođen Adamove osude, čovjek je u stanju činiti dobra djela, jer se čine samo kad je netko u Bogu (Iz 26,12; Ivan 3,21).

S druge strane, ljudi bez Boga postoje bez nade na ovom svijetu, jer su poput nečistih i sve što proizvedu je nečisto. Bez Boga čovjek ne može činiti dobro, jer zla priroda proizvodi samo loše „Ali svi smo poput prljavih, a sve naše pravednosti poput prljave krpe; i svi venemo kao list i odvešću nas bezakonja naša poput vjetra “ (Isa 64: 6).

Prorok Isaija je opisujući stanje svog naroda usporedio ih sa:

- Nečisto – kada je narod Izraela postao nečist? Kad su svi zalutali i zajedno postali nečisti, to jest u Adamu, prvom Ocu čovječanstva (Ps 14,3; Isa 43:27);
- Pravda kao prljave krpe – Sva djela pravde prljavih mogu se usporediti s prljavim krpama, koje nisu prikladne za odjeću. Iako su bila religiozna, djela izraelskog naroda bila su djela bezakonja, djela nasilja (Iz 59: 6);
- Vene poput lista – Nije bilo nade za narod Izraela, jer je list bio mrtav (Iz 59,10);
- Nepravde su poput vjetra – Ništa što je Izrael učinio nije ih moglo osloboditi ovog užasnog stanja, jer je

bezakonje usporedivo s vjetrom koji otme list, to jest, čovjek se ne može riješiti gospodara grijeha.

Hristos je svojevremeno umro za zle. Jagnje Božje žrtvovali su grešnici od postanka svijeta

„Jer je Hristos, dok smo još bili slabi, umro svojevremeno za zle“ (Rim. 5: 6);

„Ali Bog dokazuje svoju ljubav prema nama u tome što je Hristos umro za nas dok smo još uvijek grešnici“ (Rim 5,8).

Sada je Hristos umro za robove grijeha, a ne za ‘grijehe’ koje robovi grijeha prakticiraju, kako je shvatio dr. Spurgeon.

Hristos je umro za grešnike, dakle oni koji vjeruju umiru zajedno s Njim. Hristos je umro za sve da oni koji budu oživljeni više ne mogu živjeti za sebe, već će živjeti za Onoga koji je umro i uskrsnuo (2Ko 5:14).

Oni koji su uskrsnuli s Hristom sigurni su jer:

- Oni su nova stvorenja;
- Stare stvari su nestale;
- Sve je postalo novo (2Ko 5:17).

Bog je pomirio sa sobom one koji vjeruju kroz Hrista i dao živima od mrtvih službu pomirenja (2Ko 15:18).

Živima među mrtvima ostaje poticaj: ne uzalud primajte milost Božju (2. Kor. 6: 1). Bog vas je čuo u prihvatljivo vrijeme, zato se kršćanima kao instrument pravde preporučuje da:

- Uopće ne dajte skandal – Zašto kršćani ne bi trebali davati skandal? Da se spasi? Ne! Da ne bi došlo do cenzure ministarstva pomirenja;
- biti preporučljiv u svemu – u puno strpljenja, u nevoljama, u potrebama, u tjeskobi, u bičevima, u neredima, u neredima, u radu, u bdjenju, u postovima, u čistoći, u nauci, u dugotrajnom patnja, u dobroti, u

Duhu Svetom, u neprimjerenoj ljubavi itd. (2Ko 6: 3-6).

Hristos je ubijen od postanka svijeta, čak i prije nego što je cijelo čovječanstvo postalo robovom nepravde zbog neposluha jednog čovjeka koji je zgriješio: Adama.